

ตอนที่ 3

เยชู — พระนามขององค์กษัตริย์พระผู้ช่วยที่พระเจ้าประทาน และ อิมมานูเอล — พระนามขององค์กษัตริย์พระผู้ช่วยที่มนุษย์เรียกขาน

ข้อพระคัมภีร์: มธ.1:21, 23; 18:20; 28:20

I. “เธอจะคลอดบุตรชาย แล้วเจ้าจงตั้งชื่อท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะช่วยพลไพร่ของท่านให้รอดจากความบาปของเขาทั้งหลาย” — มธ.1:21:

1. คำว่า “เยชู” เป็นภาษากรีก มีความหมายเดียวกันกับคำว่า “เยโฮชูอะ” ในภาษาฮีบรู ซึ่งหมายถึง “พระเยโฮวาห์พระผู้ช่วย” หรือ “ความรอดแห่งพระเยโฮวาห์”; พระเยชูทรงเป็นพระเยโฮวาห์ที่กลายเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและความรอดของเรา — รม.10:12-13; 5:10; เทียบ ฟป.1:19.
2. พระนาม เยชู ครอบคลุมถึงพระนาม เยโฮวาห์ ด้วย ซึ่งหมายถึง “เราเป็นสิ่งที่เราเป็น” โดยบ่งชี้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นองค์นิรันดร์ที่ดำรงอยู่เองและดำรงอยู่นิรันดร์ คือพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่ในอดีต, ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน และจะทรงเป็นอยู่ในอนาคตสืบไปชั่วนิรันดร์ — อชด.3:14; วว.1:4:
 - (1) พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เดียวที่เป็นและเป็นผู้ที่ไม่พึ่งพาสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากพระองค์เอง; เราต้องฝึกฝนวิญญาณแห่งความเชื่อของเราให้เชื่อว่า “พระองค์ทรงเป็น” และเรา “ไม่เป็น”; พระองค์ทรงเป็นผู้เดียว ทรงเป็นหนึ่งเดียวนั้นในทุกสิ่ง ส่วนเราไม่เป็นอะไรเลย — ฮธ.11:6.
 - (2) ในฐานะเราเป็น พระองค์คือผู้ครอบคลุมสรรพสิ่ง เป็นความเที่ยงแท้ของทุกสิ่งที่อยู่ในด้านบวกและทุกสิ่งที่พลไพร่ของพระองค์ต้องการ — ยส.6:35; 8:12; 10:14; 11:25; 14:6.
 - (3) เราจากกล่าวได้ว่า ผู้เชื่ออย่างเรามีชีวิตที่ได้ลงนามไว้แล้ว แต่ยังไม่ได้กรอกจำนวนเงิน ซึ่งเราจะกรอกอะไรลงไปก็ได้ตามที่เราต้องการ; ไม่ว่าเราต้องการสิ่งใด พระเยชูก็ทรงเป็นสิ่งนั้น ไม่ว่าจะเป็นความสว่าง, ชีวิต, ฤทธิ์เดช, สติปัญญา, ความบริสุทธิ์ หรือความชอบธรรม; ทุกสิ่งที่เราต้องการล้วนสามารถพบได้ในพระนามของพระเยชู.
3. พระเยชูทรงเป็นเยโฮชูอะของเรา ผู้นำเราเข้าสู่การพักสงบ ซึ่งก็คือตัวของพระองค์เองในฐานะที่เป็นแผ่นดินงามต่อเรา — ฮธ.4:8; มธ.11:28-29.
4. พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นตัวตนของพระองค์นั้น ก็คือพระวิญญาณผู้ครอบคลุมสรรพสิ่งที่ผสมผสานรวมกัน — พพร.1:3; อชด.30:23-30; ฟป.1:19.
5. พระนามของพระเยซูนั้นเหนือล้ำยิ่งกว่านามชื่อทั้งปวง — 2:9-10.
 - (1) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราเชื่อเข้าสู่พระนามนี้ — ยส.1:12.
 - (2) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราได้รับพิติมาเข้าสู่พระนามนี้ — กจ.8:16; 19:5.
 - (3) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราได้รับความรอด — 4:12.
 - (4) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราได้รับการรักษา — 3:6; 4:10.
 - (5) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราได้รับการชำระ, แบ่งแยกบริสุทธิ์ และโปรดให้ชอบธรรม — 1กธ.6:11.
 - (6) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราร้องเรียก — รม.10:13; 1กธ.1:2; กจ.9:14; ยน.4:26.
 - (7) พระวิญญาณนั้นคืออากาศฝ่ายสวรรค์ที่ให้เรารู้ตัว; เราได้รู้ตัวพระวิญญาณนั้นโดยการฝึกฝนวิญญาณของมาร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วจึงได้ต้อนรับพระวิญญาณนั้น — ยส.20:22; มต.3:2; 1ธซ.5:17; พพร.3:55-56; บทเพลงที่ 210.
6. จุดประสงค์ของการร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ:
 - (1) เพื่อได้รับความรอด — รม.10:13.
 - (2) เพื่อได้รับการช่วยให้พ้นจากความทุกข์ยาก, ความยากลำบาก, ความเสียใจ และความเจ็บปวด — บพส.18:6; 118:5; 86:7; 50:15; 81:7; 116:3-4.

- (3) เพื่อจะมีส่วนในความเอ็นดูรักใคร่ ในพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้า — 86:5.
 - (4) เพื่อจะรับส่วนในความรอดขององค์พระผู้เป็นเจ้า — 116:2, 4, 13, 17.
 - (5) เพื่อจะต้อนรับพระวิญญาณนั้น — กจ.2:17, 21.
 - (6) เพื่อจะดื่มน้ำฝ่ายวิญญาณและกินอาหารฝ่ายวิญญาณสำหรับความอิ่มหนำ — ยซย.55:1-2, 6.
 - (7) เพื่อจะรับสุขความอุดมสมบูรณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า — รม.10:12; 1กธ.12:3ข; พปญ.4:7; บพล.145:18.
 - (8) เพื่อเร่ร่ำตัวเราเอง — ยซย.64:7.
 - (9) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราอธิษฐานในพระนามนี้ — ยส.14:13-14; 15:16; 16:24.
 - (10) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราซมู่มเข้าสู่พระนามนี้ — มธ.18:20.
 - (11) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เราขับผี — กจ.16:18.
 - (12) พระนามของพระเยซูมีเพื่อให้เรากล่าวในพระนามนี้ด้วยความกล้าหาญ — 9:27.
7. ชาตานิกลียดซึ่งพระนามของพระเยซู:
- (1) ชาตานิใช้คนมาโจมตีพระนามของพระเยซู — เทียบ 26:9.
 - (2) นักศาสนาโจมตีพระนามของพระเยซู โดยการห้ามผู้เชื่อไม่ให้ประกาศหรือสอนในพระนามนั้น — 4:17-18; 5:40.
 - (3) เมื่อพวกอัครทูตถูกข่มเหง พวกเขาชื่นชมยินดีที่พวกเขาถูกนับว่าคู่ควรที่จะถูกเหยียดหยามเพราะพระนามของพระเยซู — ข้อ 41; 15:26.
8. องค์พระเยซูเจ้าทรงยกย่องเหล่าผู้มิชชันนารีที่อยู่ในฟีลิสเตีย เพราะพวกเขาไม่ปฏิเสธพระนามของพระองค์ — วว.3:8:
- (1) คริสตจักรที่ฟื้นฟูได้ละทิ้งนามชื่ออื่นทั้งหมดที่นอกเหนือไปจากพระนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า และคริสตจักรที่ฟื้นฟูนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเด็ดขาด.
 - (2) การแยกคริสตจักรเป็นคณะนิกาย โดยการใช้ชื่ออื่นที่ไม่ใช่พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็คือการลวงประเวณีฝ่ายวิญญาณ; คริสตจักรซึ่งเป็นหนึ่งพรหมจารีอันบริสุทธิ์ที่ได้หมั้นหมายกับพระคริสต์ (2กธ.11:2) จึงไม่ควรมีชื่ออื่นใดนอกจากพระนามของสามัคคีของเธอนั้น.
- II. “ดูเถิดพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และจะคลอดบุตรชาย และคนทั้งหลายจะเรียกนามของท่านว่าอิมมานูเอล (แปลว่าพระเจ้าอยู่กับเรา)” — มธ.1:23:**
1. “เยซู” เป็นพระนามขององค์กษัตริย์พระผู้ช่วยให้พระเจ้าประทาน ส่วน “อิมมานูเอล” เป็นพระนามขององค์กษัตริย์พระผู้ช่วยให้มนุษย์เรียกขาน — ข้อ 23.
 2. มัทธายคือหนังสือที่กล่าวถึงอิมมานูเอล — พระเจ้าที่ได้กลายเป็นเนื้อหนังเพื่อมาอยู่กับเรา — ข้อ 21-23.
 3. อิมมานูเอลนั้นครอบคลุมสรรพสิ่ง — พป.1:19:
 - (1) ก่อนอื่นพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้เรา (ลก.2:11) จากนั้นก็ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา (ยส.1:29; รม.3:24) เป็นผู้ประทานชีวิตของเรา (1กธ.15:45ข) และเป็นพระวิญญาณที่อาศัยอยู่ภายในผู้ครอบคลุมสรรพสิ่ง (ยส.14:16-20; รม.8:9-11).
 - (2) อันที่จริงเนื้อหาของพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดก็คืออิมมานูเอล (มธ.1:23; 18:20; 28:20; วว.21:3) และผู้เชื่อทั้งหลายในพระคริสต์ผู้เป็นอวัยวะของพระคริสต์นั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของอิมมานูเอลที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งก็คือพระคริสต์แห่งกลุ่มชน (1กธ.12:12; กซ.3:10-11).
 4. อิมมานูเอลในภาคปฏิบัติที่เป็นจริงคือพระวิญญาณแห่งความเที่ยงแท้ อันเป็นการสถิตอยู่ของพระเจ้าตรีเอกภาพที่สำเร็จสุด ยอดผู้อยู่ในวิญญาณของเรา; การสถิตอยู่ของพระองค์นั้นอยู่กับเราเสมอในวิญญาณของเรา ไม่เพียงแต่ทุกวัน แต่ทุกเวลาด้วย — ยส.1:14; 14:16-20; 1กธ.15:45ข; 2ตธ.4:22:
 - (1) พระองค์ทรงอยู่กับเราในการซมู่มของเรา — มธ.18:20.
 - (2) พระองค์ทรงอยู่กับเราตลอดวันเวลา — 28:20.
 - (3) พระองค์ทรงอยู่กับเราในวิญญาณของเรา — 2ตธ.4:22.

- ก. วันนี้วิญญาณของเราคือดินแดนแห่งอิมมานูเอล — ยชย.8:7-8.
- ข. เนื่องจากพระเจ้าทรงอยู่กับเรา ศัตรูย่อมไม่อาจยึดครองดินแดนแห่งอิมมานูเอลได้ — ข้อ 10; เทียบ 1ยธ.5:4; ยธ.3:6
- (4) เราสามารถรับสุขการสถิตอยู่ของพระเจ้าตรีเอกภาพได้ เมื่อเราชุมนุมกันเพื่อสอนพระคำอันบริสุทธิ์ของพระองค์ — มธ. 18:20; 28:20; บพส.119:130; กจ.6:4.
- (5) เรารับสุขพระคุณและสันติสุขผ่านทางพระวิญญาณนั้นผู้เป็นการสถิตอยู่ของพระเจ้าตรีเอกภาพ — พต.6:18; กจ.9:31.
- (6) การนำพาและการเป็นพยานของพระวิญญาณนั้นก็คือการสถิตอยู่ของพระองค์ — รม.8:14, 16.
- (7) เรารับสุขการแจกจ่ายของพระเจ้าตรีเอกภาพผ่านการสถิตอยู่ของพระองค์ผู้เป็นพระวิญญาณนั้น — 2กธ.13:14.
5. ถ้าจะมีชีวิตเป็นอยู่ร่วมกับพระคริสต์ผู้เป็นอิมมานูเอล เราก็ต้องอยู่ในการสถิตอยู่อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งก็คือพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตผู้เป็นการสำเร็จสุดยอดของพระเจ้าตรีเอกภาพ — พต.5:25:
- (1) ในการมีชีวิตเป็นอยู่ร่วมกับพระคริสต์นั้น เรายังคงมีชีวิตเป็นอยู่ ทว่าไม่ใช่โดยตัวของเราเอง แต่โดยพระคริสต์มีชีวิตเป็นอยู่ในเราและร่วมกับเราในฐานะอิมมานูเอล; ถ้าพระเจ้าตรีเอกภาพอยู่ภายนอกตัวเราก็ไม่สามารถทำให้ความมุ่งหมายของพระองค์ในการแจกจ่ายตัวของพระองค์เองเข้าสู่เราสำเร็จครบถ้วนได้ ดังนั้นการที่พระองค์ทรงอยู่กับเรานั้นจะต้องเป็นทางภายใน — 2:20.
- (2) อิมมานูเอลทรงเป็นชีวิตและตัวตนของเรา ส่วนเราเป็นอวัยวะของพระองค์ มีชีวิตเป็นอยู่ร่วมกับพระองค์เหมือนเป็นคนคนเดียว; ชัยชนะของเราขึ้นอยู่กับอิมมานูเอล ซึ่งก็คือการสถิตอยู่ของพระเยซู.
- (3) หากเรามีการสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็จะมีสติปัญญา, มีสายตาที่แหลมคม, มีสายตาที่เห็นการณ์ไกล และมีการรู้จักทางภายในเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ; การสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นทุกสิ่งต่อเรา — 2กธ.2:10; 4:6-7; พต.5:25; ยนช.5:22-24; ฮธ.11:5-6.
6. ถ้าเราจะเข้าสู่, ถือครอง และรับสุขพระคริสต์ผู้ครอบคลุมสรรพสิ่งเป็นความเที่ยงแท้ของแผ่นดินงาม เราก็ต้องกระทำเรื่องนี้โดยการสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า; องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญากับโมเสว่า “การสถิตของเราจะไปกับเจ้า และให้เจ้าได้พักสงบ” (อพ.33:14); การสถิตอยู่ของพระเจ้าก็คือทางของพระองค์ ซึ่งเป็น “แผนที่” ที่แสดงให้เห็นพลไพร่ของพระองค์ผู้รู้ถึงทางที่พวกเขาควรเดิน:
- (1) ถ้าจะได้รับและถือครองพระคริสต์ผู้เป็นดินแดนที่ครอบคลุมสรรพสิ่งอย่างครบบริบูรณ์เพื่อการก่อสร้างของพระเจ้า เราก็ต้องยึดถือหลักการนี้ คือการสถิตอยู่ของพระเจ้าเป็นบรรทัดฐานสำหรับทุกเรื่อง; ไม่ว่าเราจะทำอะไร เราต้องสนใจว่าเรามีการสถิตอยู่ของพระเจ้าหรือไม่; ถ้าเรามีการสถิตอยู่ของพระเจ้า เราก็มีทุกสิ่ง แต่ถ้าเราสูญเสียการสถิตอยู่ของพระเจ้า เราก็สูญเสียทุกสิ่ง — มธ.1:23; 2ตธ.4:22; พต.6:18; บพส.27:4, 8; 51:11.
- (2) การสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า รอยยิ้มขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นเป็นหลักการที่คอยกำกับ; เราต้องเรียนรู้ที่จะถูกรักษา, ปกครอง, กำกับ และนำทางโดยการสถิตมีอยู่หนึ่ง (มีอแรก) โดยตรงจากองค์พระผู้เป็นเจ้า — 27:8; 80:3, 7, 17-19.
- (3) ในฐานะตัวแทนแห่งด้านการครอบครองของชีวิตที่สุกหอม โยเซฟได้รับสุขการสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จึงทำให้เขามีอำนาจ, ความร่ำรวย และพระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้า — ยนช.39:2-5, 21; กจ.7:9.
- (4) โมเสเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้กับพระทัยของพระเจ้าอย่างยิ่ง เป็นบุคคลที่สอดคล้องกับพระทัยของพระองค์; นี่คือการสถิตอยู่ของพระเจ้าในระดับที่สูงที่สุด — อพ.33:11.
- (5) อัครทูตเปาโลคือผู้ที่ดำเนินชีวิตและกระทำการต่อเบื้องพระพักตร์ของพระคริสต์ ตามเครื่องบ่งชี้ถึงตัวของพระองค์ซึ่งได้สำแดงออกมาที่พระเนตรของพระองค์ — 2กธ.2:10.
- (6) “ตอนเป็นอนุชน ข้าพเจ้าได้รับการสอนถึงวิธีการมากมายที่จะมีชัยชนะ, แบ่งแยกบริสุทธิ์, และอยู่ฝ่ายวิญญาณ. อย่างไรก็ตาม วิธีการเหล่านี้ใช้ไม่ได้ผลเลย... นอกจากการสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็ไม่มีวิธีการอื่นอีก. การที่พระองค์สถิตอยู่กับเรานั้นคือทุกสิ่งทุกอย่าง” — *Life-study of Joshua*, 2nd ed., p. 50.
7. พันธสัญญาใหม่ทั้งหมดก็คืออิมมานูเอล และบัดนี้เราก็เป็นส่วนหนึ่งของอิมมานูเอลที่ยิ่งใหญ่ขึ้น ซึ่งจะสำเร็จสุดยอดในกรุง

เยรูซาเล็มใหม่ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ไปตราปชั่วนิรันดร์; พันธสัญญาใหม่เริ่มต้นด้วยมนุษย์พระเจ้าผู้ทรงเป็น “พระเจ้าอยู่กับเรา” และสิ้นสุดลงที่มนุษย์พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งก็คือ “ที่สถิตอยู่ของพระยะโฮวา” — มธ.1:23; 1กธ.6:17; กจ.9:4; 1ตธ.3:15-16; วว.21:3, 22; ยอค.48:35.